

ΕΚΠΥ – ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΙΣΧΥ

Σχετικό έγγραφο Π.Σ.Φ.

«Όπως ήδη θα γνωρίζετε, στις 17-11-2012 υπεγράφη η υπ' αριθμ. ΕΜΠ5/2012 Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Πρόνοιας και Υγείας περί της τροποποίησης της υπ' αριθμ. Φ90380/25916/3294/2011 (ΦΕΚ 2456/Β/3-11-2011) κοινής υπουργικής απόφασης «Ενιαίος Κανονισμός Παροχών Υγείας (Ε.Κ.Π.Υ.) του Εθνικού Οργανισμού Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.)», όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. Φ90380/5383/738/2012 (ΦΕΚ 1233/Β'/11-4-2012) κοινή υπουργική απόφαση και ισχύει.

Σημειωτέον, ότι η ως άνω ΚΥΑ δημοσιεύτηκε στις 18-11-2012 στο υπ' αριθμ. 3054 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Ενόψει των ανωτέρω χωρούν οι ακόλουθες παρατηρήσεις. Οι διατάξεις του άρθρου 30§1 του Νόμου 3918/2012 (*Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις*, ΦΕΚ Α' 31/2011) παρέχουν πράγματι νομοθετική εξουσιοδότηση για έκδοση ΚΥΑ περί της εγκρίσεως του Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας (ΕΚΠΥ) του Εθνικού Οργανισμού Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ). Η ούτως εκδιδόμενη ΚΥΑ αποτελεί προφανώς μια διοικητική πράξη κανονιστικού περιεχομένου, ήτοι μια κανονιστική πράξη. Εν σχέσει με την έναρξη ισχύος της εν λόγω πράξης επισημαίνονται τα ακόλουθα :

Οι διοικητικές πράξεις ισχύουν τυπικά από την έκδοσή τους, ενώ τα έννομα αποτελέσματα των πράξεων που δημοσιεύονται, δηλαδή η εφαρμογή των ρυθμίσεων που θεσπίζουν, αρχίζουν από την δημοσίευσή τους. Υπογραμμίζεται, ότι κατά γενική αρχή του διοικητικού δικαίου οι κανονιστικές διοικητικές πράξεις δεν έχουν αναδρομική ισχύ, δηλαδή τα έννομα αποτελέσματά τους δεν δύνανται να ανατρέξουν σε χρόνο προγενέστερο από την έκδοσή τους.

Κατ'εξάιρεση αναγνωρίζεται η αναδρομική ισχύς μόνον αν αυτό προβλέπεται ρητώς από τις εξουσιοδοτικές διατάξεις στην περίπτωση των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης.

Εν προκειμένω, ωστόσο, οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του άρθρου 30§1 του Νόμου 3918/2012 ουδόλως προβλέπουν την δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των διατάξεων του ΕΚΠΥ, ο οποίος ρυθμίζει μόνον για το μέλλον και όχι για το παρελθόν.

Υπ'αυτήν την έννοια, ο νέος ΕΚΠΥ αναπτύσσει ισχύ από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από τις 18-11-2012 και μόνον για το μέλλον. Οποιαδήποτε αντίθετη πρακτική, δια της οποίας επιχειρείται η αναδρομική εφαρμογή των ρυθμίσεων του ΕΚΠΥ, είναι ευθέως παράνομη και καταχρηστική.

Παρά ταύτα, ωστόσο, οι υπηρεσίες του ΕΟΠΥΥ, αδιαφορώντας για τον χρόνο έναρξης ισχύος των κανονιστικού περιεχομένου διατάξεων του νέου ΕΚΠΥ, επιδιώκουν την εφαρμογή του και επί παραπεμπτικών και παρασχεθεισών υπηρεσιών προ της 18^{ης} Νοεμβρίου 2012.

Η ως άνω ακολουθούμενη πρακτική έχει προφανείς και άμεσα δυσμενείς οικονομικές συνέπειες για τους φυσικοθεραπευτές, δοθέντος ότι υπό το προϊσχύσαν καθεστώς του προγενέστερου ΕΚΠΥ η αμοιβή της φυσικοθεραπευτικής συνεδρίας οριζόταν στο ποσό των είκοσι (20) ευρώ, ενώ δυνάμει των διατάξεων του νέου άρθρου 14 του ΕΚΠΥ η παραπάνω αμοιβή αναπροσδιορίζεται και μειώνεται στο ποσό των δεκαπέντε (15) ευρώ.

Συμπερασματικά, υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά την διάρκεια ισχύος της τιμής των είκοσι (20) ευρώ κοστολογούνται πλέον με την νέα τιμή των δεκαπέντε (15) ευρώ, κατά παράβαση της θεμελιώδους αρχής της μη αναδρομικής ισχύος των κανονιστικών πράξεων, που συνδέεται άμεσα με την αρχή της ασφάλειας δικαίου και την προστατευομένη εμπιστοσύνη του διοικουμένου.

Σημειωτέον, εν προκειμένω, για ακόμη μια φορά, ότι με βάση την αρχή της ασφάλειας δικαίου, εφόσον ένα παραπεμπτικό έχει εκδοθεί προ της 18^{ης}-11-2012, η σχετική υπηρεσία, ακόμη και αν παρασχέθηκε μετά την ως άνω ημερομηνία, θα πρέπει να τιμολογηθεί με είκοσι (20) ευρώ, ήτοι με την αμοιβή που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης του παραπεμπτικού, οπότε και δημιουργήθηκε η εύλογη πεποίθηση, ότι για την υπηρεσία που αναφέρεται στο παραπεμπτικό αντιστοιχεί αμοιβή ποσού είκοσι (20) ευρώ. Αυτό, άλλωστε, επιβάλλεται και από την ανάγκη ομαλής και σύννομης εκτέλεσης των όρων της σύμβασης που συνδέει τον ΕΟΠΥΥ με τους παρόχους υγείας – φυσικοθεραπευτές, οιασδήποτε αντίθετης πρακτικής

εκλαμβανομένης ως ευθέως αντίθετης με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη και προκαλούσας μείζονα οικονομική ζημία στους φυσικοθεραπευτές.

Συμπερασματικά, η επίμαχη πρακτική είναι εξόχως παράνομη και καταχρηστική, εγείρει ζήτημα ποινικής και πειθαρχικής ευθύνης παντός εμπλεκόμενου προσώπου – υπαλλήλου, ενώ γεννά αξίωση των φυσικοθεραπευτών δικαστικώς αγωγήμη.

Ενόψει τούτων παρακαλούμε για την άμεση παρέμβασή σας προς διευθέτηση του εν λόγω προβλήματος».